

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 867/2020
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Мирољуба Томића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Тајјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Љубомира Васића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубомира Васића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 94/18 од 04.04.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 975/19 од 17.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љубомира Васића, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 94/18 од 04.04.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 975/19 од 17.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 94/18 од 04.04.2019. године окривљени Љубомир Васић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ према окривљеном Љубомиру Васићу изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

На основу члана 258. ЗКП оштећене АА и ББ су упућене да имовинско-правни захтев остваре у парничном поступку, док је на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени Љубомир Васић ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда, док је окривљени обавезан да оштећенима АА и ББ плати трошкове на име награде и нужних издатака пуномоћника адвоката, а чију висину ће суд утврдити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 975/19 од 17.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Љубомира Васића, па је пресуда Вишег суда у Београду К број 94/18 од 04.04.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Љубомира Васића, адвокат Мирослав Тодоровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у погледу правне квалификације, тако што ће окривљеног огласити кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изрекне му што блажу кривичну санкцију узимајући у обзир све олакшавајуће околности или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно пресуђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног Љубомира Васића, у захтеву наводи да је побијаним пресудама прекорачена оптужба на тај начин што је у изреку првостепене пресуде унето да је возило окривљеног Љубомира Васића након удара у возило „...“ наставило да се креће унапред и удесно, а не улево како је то наведено у актуелној оптужници Вишег јавног тужиоца у Београду КТ 155/18, у којој је наведено да је возило окривљеног након удара наставило да се креће напред улево, па будући да првостепени суд нема законска овлашћења да врши измене главне узрочно-последичне радње свеукупног предметног саобраћајног удеса, на тај начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Љубомира Васића, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају суд није повредио идентитет оптужног акта, већ је чињенични опис уподобио изведеним доказима и утврђеним чињеничним стањем током првостепеног поступка (страна 3. став 3. другостепене пресуде), које разлоге је Врховни касациони суд у свему прихватио, у смислу члана 491. став 2. ЗКП и на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева браниоца окривљеног Љубомира Васића којима се указује на повреде закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, јер се тим наводима полемиче са чињеничним утврђењима суда у погледу облика виности у односу на основно кривично дело и у односу на тежу последицу, односно, да би се код другачије утврђених чињеница, радње окривљеног могле другачије квалификовати, а што би било од утицаја на казну, обзиром да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић